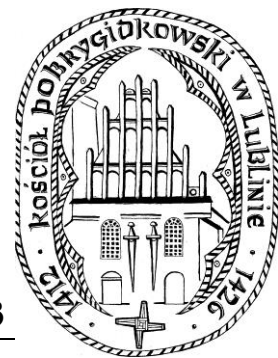

Buletyn Rektoratu

ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE, 20 KWIETNIA 2014 r. NR 16/143

Pokój Wam!

Błogosławionych Święt Zmartwychwstania Pańskiego!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 21.04.

7.00
8.00+Józef Mełgieś – 20 Gregorianka
9.30
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 14 Gregorianka
12.00 +Julia (1r)
13.15 W intencji ofiarodawców
16.00
18.00

Wtorek, 22.04.

7.00 +Jan Zalewski (55r)
7.00 +Jakub (7r)
7.30 +Józef Mełgieś – 21 Gregorianka
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 21 Gregorianka
18.00 +Genowefa, Jan Szymeczki, Anna, Bronisław, Tadeusz, Zbigniew
18.00 +Józef Groszek

Środa, 23.04.

7.00 Przebłagalna w intencji wiadomej Bogu 1 Nowenna
7.30 +Józef Mełgieś – 22 Gregorianka
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 22 Gregorianka
18.00 +Wojciech Orlik (6r-Imieninowa)
18.00 +Jan, Marianna
18.00 +Tadeusz (15r) i zmarli z rodziny
18.00 Dziękczynna za najlepszego Anioła Stróża

Czwartek, 24.04.

7.00 Przebłagalna w intencji wiadomej Bogu 2 nowenna
7.30+Józef Mełgieś – 23 Gregorianka
8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 23 Gregorianka
18.00 +Stefania, Edward
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Kazimiery z racji urodzin

Piątek, 25.04.

7.00 Przebłagalna w intencji wiadomej Bogu 3 nowenna
7.00 +Stanisław Duda (21r)
7.30 +Józef Mełgieś – 24 Gregorianka
11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**
18.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 24 Gregorianka

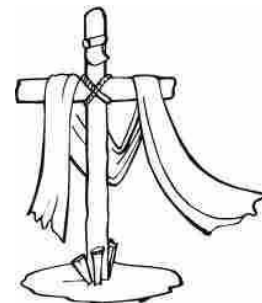
Sobota, 26.04.

7.00 Przebłagalna w intencji wiadomej Bogu 4 nowenna
7.30 +Józef Mełgieś – 25 Gregorianka
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 25 Gregorianka
18.00 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla rodziny Czujów i Miturów
18.00 +Józef Mędrała (30r)
18.00 +Antoni-Piotr Łączewski, rodzice Bronisława i Józef

II NIEDZIELA WIELKANOCNA, 27.04.

7.00 Przebłagalna w intencji wiadomej Bogu 5 nowenna
8.00 +Józef Mełgieś – 26 Gregorianka
9.30 +Bp Ignacy Świerski
11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 26 Gregorianka
11.00 +Marianna, Adam, Zbigniew, Tadeusz i zmarli z rodziny
12.00 +Teodor, Scholastyka, Eugeniusz Martyniuk, Grzegorz, Paulina, Kazimierz Mikołajczuk i wszystkich pradziadków
13.15 O Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski dla Pawła z racji 44 rocznicy urodzin i Tomaszka o opiekę Matki Bożej z okazji 4 rocznicy urodzin
13.15 O Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski dla pani Ewy w 50 rocznicę urodzin
16.00 +Władysław, Władysława, Michał, Janina
18.00 +Antoni (20r), Antoni, Józefa, Helena, Franciszek, Jan i zmarłych z rodziny Mazurków, Wójciaków

Drogie Siostry i Bracia Wspólnoty Kościoła Pobrygidkowskiego!

Kolejny 2014 rok, kiedy w naszych domach, rodzinach, kościołach rozbrzmiewa radosne Alleluja! Pan Zmartwychwstał! W tych słowach kryje się nowość życia, przed którą staje cały Kościół i każdy człowiek. Nie sposób przejść obojętnie wobec tajemnicy życia i śmierci, i znów życia. Dzień, w którym Chrystus powstał z martwych wszystko odmienił i jakby cały świat stworzył na nowo, przywrócił do tego, co było u progu dziejów, kiedy widział Bóg, że wszystko co uczynił było dobre. Ten Dzień zmazał grzech, a człowiek począł odważnie kroczyć przez życie, umocniony słowami samego Chrystusa:

Pokój wam! Nie bójcie się! Ja Jestem!

Życzymy Wam Wszystkim i Waszym najbliższym tej odwagi, płynącej z tajemnicy Zmartwychwstania, na każdy dzień Waszego chrześcijańskiego życia.

Przewodnikiem w odważnym dawaniu świadectwa Chrystusowi Zmartwychwstałemu niech będzie dla nas bł. Jan Paweł II. Już za tydzień będziemy

przeżywać z całym Kościołem kanonizację Karola Wojtyły. Swoim życiem świadczył o żywej obecności Chrystusa wśród nas, swoją śmiercią przekonał świat, że istnieje życie po życiu, a jego źródłem jest Zmartwychwstały Chrystus!

Do życzeń i modlitwy dołączamy serdeczne podziękowania za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni, ciągle się zmieniającej. Jest ona jakimś symbolem zmartwychwstania, tego, że Kościół się ciągle odradza i podejmuje nowe wyzwania we współczesnym świecie.

Życzymy raz jeszcze Błogosławionych Święt Zmartwychwstania Pańskiego. Niech Zmartwychwstały Pan błogosławi nam wszystkim na drogach naszego życia!

Dziękujemy za obecność na Liturgii Misterium Paschalnego Wam, Waszym Gościom przybyłym na Święta, Przyjaciołom. Zapraszamy wszystkich do naszej wspólnoty Kościoła Pobrygidkowskiego!

Wasi Duszpasterze

Słowo Rektora KUL

I. „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15)

Drodzy Przyjaciele Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II!

Dwadzieścia wieków Kościoła jest trwaniem żywej wiary w Jezusa z Nazaretu, który został skazany na ukrzyżowanie i zabity, jednak powrócił z otchłani śmierci do świata żywych. Zmartwychwstał, jak zapowiedział. Kościół żyje nie tylko pewnością ewangelijnego świadectwa o pustym grobie, ale nade wszystko radością spotkań ze Zmartwychwstałym, który wstąpił do nieba i wciąż wspiera uczniów swą ożywczą obecnością. Pan żyje, a my w Nim.

Zmartwychwstały wezwał Apostołów: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 19-20). Jak zachęca nas papież Franciszek Ewangelii gaudium, Kościół nieustannie „wyruszający w drogę” ma być „Kościółem otwartych drzwi”. Stałe „nawrócenie misyjne” potrzebne jest więc nie tylko duszpasterzom, ale wszystkim wierzącym w Chrystusa, by Kościół wychodził także „na peryferie”, by „nikt nie był wyłączony z radości, jaką nam przynosi Pan”. Nie wolno nam zapadać w duchową drzemkę. Ewangelizacja jest konieczna zawsze i wszędzie. Także w naszej Ojczyźnie, której przecież nie omijają tendencje do zeświecczenia różnych sfer życia. Musimy ustawicznie „wyruszać w drogę”, skoro „miłość Chrystusa przynagła nas” (2 Kor 5, 14), by „[...] świat współczesny, poszukujący czy to w trwodze, czy w nadziei, przyjmował Ewangelię” [...] Skuteczna ewangelizacja wymaga z jednej strony bezwzględnej wierności Ewangelii, ale z drugiej - odważnej otwartości na zmieniający się świat.

II. „Uniwersytet jest miejscem, w którym poszukuje się prawdy o osobie ludzkiej” (Benedykt XVI)

Współczesny świat ulega fascynacji efektywnością. Staje się ona jedyną wartością, powszechnym punktem odniesienia, również w dziedzinie nauki. Coraz szerzej formułuje się sugestia, że nauka, której nie można bezpośrednio zastosować w gospodarce, i edukacja, która nie odpowiada oczekiwaniom rynku, są tylko zbędnym obciążeniem dla budżetu państwa. Duch rynkowej efektywności zmienia na naszych oczach istotę i cel istnienia szkół wyższych;

nierzadko są one oceniane jako instytucje mające świadczyć komercyjne usługi. Jednak od zarania naszej cywilizacji zadaniem szkoły było integralne wykształcenie i wychowanie człowieka, stworzenie warunków, w których mógłby on zrealizować swoje talenty i przez to stać się bardziej człowiekiem. Koncepcja uniwersytetu, który jest najważniejszą formą szkoły wyższej, nawiązuje do ideałów Akademii Platona i Liceum Arystotelesa, przyjęła dojrzałą postać w średniowieczu i była dalej rozwijana w myśli Wilhelma Humboldta i Johna Henry'ego Newmana. W europejskiej tradycji uniwersytet miał nade wszystko służyć prawdzie; poszukiwać jej wiernie i ją upowszechniać. Uczony, badacz i nauczyciel cieszył się najwyższym autorytetem społecznym, a studiowanie było wymagającym zaszczycem. Wyrazem tego wyróżnienia i związanych z nim wymagań jest ślubowanie akademickie, zobowiązujące do sumiennego zdobywania wiedzy i dbałości o godność studenta, a więc kierowania się wysokimi standardami moralności i kultury osobistej.

Służba prawdzie była od początku rozumiana jako służba człowiekowi, który urzeczywistnia swoje człowieczeństwo m.in. przez wykształcenie swoich talentów, w obliczu prawdy, osiąganey w racjonalnym wysiłku poznawczym, wazeniu racji i swobodnym dialogu społecznym. Nic dziwnego, że jądrem uniwersytetu były zawsze szeroko pojęte nauki humanistyczne, po części nazywane dzisiaj społecznymi, w których funkcje integrujące i inspirujące pełniły filozofia i teologia.

Uniwersytet, służąc człowiekowi, budował jednocześnie wysoką kulturę. Był stróżem intelektualnego, moralnego i estetycznego ładu jako fundamentu porządku obejmującego życie społeczne, polityczne i gospodarcze. Był też przez wieki szczególnym miejscem współpracy wiary i rozumu. Kościół stał przede wszystkim u początku uniwersytetów, opracował ich cele i strukturę, nadał idei uniwersytetu dojrzały kształt i od średniowiecza zakładał i prowadził niezliczone uczelnie. Działalność tę traktował nie tylko jako jedno z podstawowych zadań cywilizacyjnych, ale także jako istotny składnik swojej misji, jako nieodzowny element służby człowiekowi. Dlatego konstytucja apostołowa Jana Pawła II o uniwersytetach katolickich Ex corde Ecclesiae stanowi, że uniwersytet „narodził się z serca Kościoła” i przez swoją działalność naukową „wnosi ważny wkład w prowadzone przez Kościół dzieło ewangelizacji”.

Troska o naukę i uczelnie wyższe nie może więc być pozostawiona tylko wąskiemu gremium rządzących. Jako sprawa ogólnoludzka, winna należeć do całego społeczeństwa, bo właściwe funkcjonowanie świata akademickiego jest warunkiem krwioobiegu prawdy w kulturze i w życiu społecznym. W szczególności społeczeństwo obywatelskie winno dbać o utrzymanie sprawdzonej przez wieki autonomii uczelni jako gwaranta zachowania integralności ideowej szkół wyższych i ośrodków naukowych; jest ona bowiem niezbędna dla wypełnienia ich misji cywilizacyjnej.

III. „Pracy na waszym uniwersytecie wiele zawdzięczam i wysoko sobie ją cenię” (Jan Paweł II)

Przez niemal ćwierćwiecze profesorem KUL był ksiądz Karol Wojtyła. Nasza Uczelnia z wielkim entuzjazmem przyjęła jego wybór na papieża w pamiętnym roku dwóch konklawe. Dla wielu z nas oczywiste było skojarzenie tego wydarzenia z poetycką zapowiedzią Juliusza Słowackiego, który wiele lat wcześniej obwieszczał: „Pośród niesnasków - Pan Bóg uderza / W ogromny dzwon, / Dla Słowiańskiego oto Papieża / Otwarty tron”. Ten słowiański charyzmatyczny papież w trakcie swego pontyfikatu nie tylko przyczynił się, jak wieszczyl poeta, do budowania cywilizacji miłości i pokoju w świecie, do obrony godności każdego człowieka, do ukazywania światu Boga, ale pozostał też w żywym kontakcie z naszym Uniwersytem, kontynuował przyjaźnie i naukowe debaty z profesorami, spotykał się z przedstawicielami wielu środowisk KUL.

Spółeczność uniwersytecką i naszych Przyjaciół nappełnia radość i duma z kanonizacji wielkiego Profesora, będącego przez blisko 27 lat nauczycielem świata, prorokiem integralnej wizji człowieka, głoszonej przez Kościół i wraz z nim przez Katolicki Uniwersytet Lubelski. Ciesząc się z wyniesienia na ołtarze naszego Profesora, którego imię KUL nosi od roku 2005, pragniemy na nowo zgłębiać jego nauczanie i szukać w nim inspiracji do nieustannego rozwoju duchowego. Jest to wezwanie i zobowiązanie nie tylko dla naszej Uczelni, ale też dla naszej Ojczyzny i dla całego Kościoła, byśmy wobec zagrożeń „cywilizacji śmierci” mieli odwagę „wypłynąć na głębię” budowania człowieczeństwa; człowiek czerpie bowiem swą szczególną godność i moc z zanurzenia w Bogu.

Z okazji 50-lecia KUL, obchodzonego w roku 1968, kardynał Karol Wojtyła przypominał, że uniwersytet wyrasta z odkrycia

godności człowieka, rodzącej prawo do prawdy i obowiązek jej poszukiwania, traktowany jako warunek autentycznej wolności. Dążenie do prawdy urzeczywistnia się w „misji naukowej i nauczycielskiej uniwersytetu”, a dążenie do prawdziwej wolności realizuje się w pracy wychowawczej. Podczas uroczystości 60-lecia KUL kardynał Wojtyła przypomniał zaś o wymogu bezinteresownego stosunku do prawdy, przywołując słowa błogosławionego kardynała Johna Henryego Newmana, założyciela uniwersytetu katolickiego w Dublinie: „Istnieje wiedza, która jest pożądana, choć nic z niej nie przychodzi, gdyż sama jest skarbem i wystarczającym wynagrodzeniem za lata trudu”. Integralna misja uniwersytetu nie ogranicza się bowiem do fachowego kształcenia przez przekazywanie pogłębionych informacji czy przygotowanie do zawodu; uniwersytet musi wspierać budowanie mądrości, gdyż tylko ona „zadawała ludzki głód i pragnienie prawdy” (Jan Paweł II).

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II dba o urzeczywistnienie integralnej wizji uniwersytetu. Niewątpliwie jego istotnym elementem są nauki matematyczne, przyrodnicze, technologiczne, ale fundamentem swej misji cywilizacyjnej uczynił nade wszystko nauki humanistyczne i społeczne, wnosząc przez blisko 100 lat swego funkcjonowania istotny wkład do narodowej kultury oraz przygotowując pokolenia ideowych i dobrze wykształconych absolwentów. Tej służbie chce być wierny i w przyszłości [...].

IV. „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem” (J 11,25)

Drodzy Przyjaciele Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II!

W duchu świętecznej radości kieruję do Wszystkich, którym KUL jest od lat bliski, najserdeczniejsze podziękowania za wsparcie okazywane naszej Alma Mater. Dziękuję Księżom Biskupom, Proboszczom, całemu Duchowieństwu, Wiernym świeckim i wszystkim Przyjaciołom KUL.

Niech radosna nowina o pustym grobie, którą o świecie wielkanocnego poranka niewiasty z pośpiechem niosły Apostołom, uzdalnia nas do odkrywania pełnej prawdy o świecie i o człowieku; niech pobudza do jej głoszenia z radością, aż po „peryferie” świata. Niech spotkanie ze Zmartwychwstałym wnosi pokój w każde ludzkie serce i w każde ludzkie życie.

*ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński,
Rektor KUL*